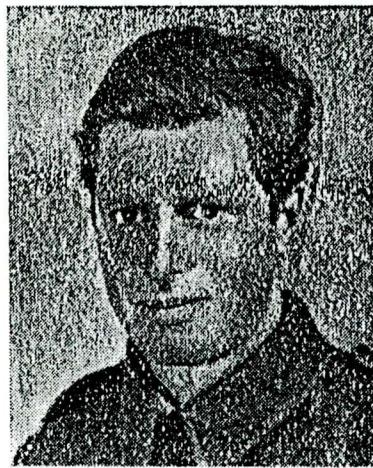

בלקן ישראל ("זלה")

בן אלעזר לוחביג ולאה זוציה נולד ב-1926.5.17, בברלין, בירת גרמניה. בחרינטו בן שבע הגיע עם הוריו לירושלים. בגיל עשר הצלת למתנועת הנער "המנחות העולמים". שחשוקה בו את שאיפתו מילדות להיות חקלאי נלחצת בקיבוץ. שנה לפני סיום לימודיו בבית הספר התיכון בבית הכהן עבר לבית הספר החקלאי על שם בדור. מכל הלימודים התעניין ביותר במתמטיקה, שהמשיך להשתלם בה בכוחות עצמו לאחר סיום חוק לימודיו הצלת אל חבריו בתנועה שייצאו בינהיים להכשרה מגוista בקיבוץ חפציבה. השתלם בעבודות הרפת ובגידול בקר בעורת לימוד ועיזן בספרות המקצועית. בשלחה כבוצתו להתישבות והקים את קיבוץ משמר הנגב התמסר להקמת הרפת. היה מרכז הרפת מראשית קיומה. ובימי מלחמת השחרור, משהחמיר הקושי להביא אספקה, לאגסידוריים שונים כדי להמשיך בגידול העגלות. בתנאי המלחמה, לאחר שעות-شمירה מרובות, ידע להתגבר ולהמשיך בחזם רגילים וגם להיפנו אל גידולי, היה חבר פלמ"ת בעקבות הפעולות עמוק (תלי-יוסף) נצץ לתחשוף מספה ברפיח. מטעם קיבוצו גמר קורס לנוטרים בכפר-גילדים אשימש, נטב ומפקדו עמדת במשמר הנגב.

נפל במשמר הנגב ב-1948.5.25, בעלתו על מושך, בשעה שרדת אחרי עגלת שנכנסה לשדה זה מוקשים ושם מוקם קבונתון הנגיו וחבריו במשמר הנגב הקימו ספריה חקלאות על-שםו.

תרפ"ו (1926) — תש"ח (1948)

נְלָקֵן יִשְׂרָאֵל

נולד ב-17 במאי 1926. בא לארץ בגיל שבע שנים. כבר אז ידע שעtid הוא להיות חקלאי. אהב לעסוק בצמחיים ובחיות ולסדר ערוגות בגן. בגיל עשר נכנס לחנאות הנוער (מחנות העולים) ואחת החלטתו — ללקת אל הקבוץ. היה בריא וחזק והצטיין בהחטמולות. בבית-הספר היטיב ללמידה והתעניין ביחד במתמטיקה. למד זה והקדיש את עתזתו, יותר משדרש זאת בבית-הספר. אהב לשחק שחמט והצטיין בחביבות. היה מוסיקלי וידע לשיר יפה ולחלו בחליל. כשהחליט להכנס לבית-ספר כדור הצעיר המורים על שלא יכול לגמור את בית-הספר התיכון ונאלץ לעזוב שנה אחת לפני כן. במושד החדש היה מאושר והצליח בעבודתו ובלמידה. לאחר שעזב את בית"ס הזה אחראי שנתיים ותעודת הגמר בידו, נכנס לקבוצת הכשרה מגויסת בחפציבה. התמחה בענף הרפת. ביוני 1946 יצא עם חבריו לעורת קבוץ תל-יוסף שהותקף על-ידי האנגלים. שם נאסר יחד עם שאר הבचורים ונשלח לרפיה, שבה שהה 4 חודשים. הזמן לא עבר עליו בבטלה, כי למד אנגלית ומתחמלה. התנהגותו במחנה — כפי שיטפו חבריו — הייתה למופת לכל. בוקר בוקר היה רץ כחמשה קילומטרים סביב המנהה והחטמל, כל שאר הזמן למד בשקט ובלא עצבנותו כלשהי.

בינתיים. נוסד קבוץ משמר הנגב, וישראל הצטרף אליו מיד כחבר. עם שחררו מרפיה השיג את מטרת חייו: לבנות קבוץ חדש מן המseed. כשהוחרגש מהסוד-בגוטרים במקומו, נשלח ישראל לקורס לנוטרות בכפר ילדים, שנמשך חודש ימי. במחנות יריה ברובה, שנערכה עם גמר הקורס, התברר שיישראל היה הקולע הטוב שבין כל שבעים החברים מכל קצווי הארץ. כשחזר למשמר הנגב עבד בהנחת צנורות המים והקמת הבירכה. מהיותו החבר היחיד בקבוץ, המצויד בהשכלה חקלאית יסודית, נעשה האיש המרכזי במשק, ועסק בכל הענפים, אולם את כל אהבתו השקיע בהקמת הרפת, בגידול עגלות טבוות. נלחם בכל קשיי התחרורה והאספקה -וניצח. ישראל נסע מדי בוקר בעגלה הרחק אל השממה שבסביב, כדי למצוא מזון לבהמות. עבד כמעט מדי שבת בשבתו ועובד את הנקודה רק לשם הבאת מספוא וכיוצא בו. פעם אמר לךחת חופשה כדי לנסוע לח桐ות

חברו הטוב, אך כשלכתה אחת הפרות ויחר על הנסעה. זו הסיבה שלא ראהו הוריו שנה חמימה בטרם קרה האסון. כפי שנודע להם אחרי מותו היה ישראלי מפקד עמדת במלחמה. עם זאת עסק בכל המהיניות והשקט גם בעניינים של ימי שלום: עבד ברפת, קרא ספרי מדע ולמד מתמטיקה ואנגלית. רוחו הייתה טובה עלייו והיה מרוצה תמיד. היה ממוקט בדבור בישיבות הקבוץ, אבל לשיקם בסוף הויכוח והביע את דעתו על העניין הנדון היו האול מקשייבים לדבריו. קשה מאד להבין איך קרה הדבר, שהוא עצמו רץ לטור שדה. המוקשים כדי לחפש עגלת שברצה (ראה מכתב חבר על מותו של ישראלי). והרי הוא היה בין העוזרים בהנחתם. אין זאת כי חרדיו לחייה של העגלת — היא שנטלה ממנו כחרף עין את בהירות מחשבתו. בדרכו על מוקש, נפצע קשה ומת משטף דם פנימי בדרך לבית-החולמים.

הרגעים האחרונים

על רגעיו האחרונים של ישראלי כותב חברון:

...ישראל עבד כל הזמן ברפת. הוא ידע לעמוד על דרישותיו לקיום הרפת בתנאים הקשים של משמר-הנגב. ניהל משא ומתן מיגע עם כל מיני מוסדות שלא הערכו את החזקה הרגולריות לגייל בעחות מלחה ודרשו את איסול הרפת. הוא לא הסכים והמציא "פטנטים" שונים לכancellation הבעיות.

ישראל ידע למלא תפקידו גם במערכות הבדיקה של המקום. מפקדיו ידעו להעיר את השקט הפנימי שלו ואת עצビו החזקים ומינוחו למפקד עמדת המסתוכנות ביוחר. הוא מילא תפקידו באמונה ובמסירות. בזמןו החפשי ישב על מיטתו ועיין בספר. בתקופה הסוערת ביתר היה מסוגל לקרוא ספרי מדע באנגלית ולחפש מילים בלתי מובנות לו במילון. עסק גם במתמטיקה. המלחמה לא השפיעה על אפיו, ואנרכיה חייו. תפקידיו הצבאיים לא הפריעו מלמלא כי עבודה יומית במשק.

...ראיתי את ישראל לפנות ערבי בחצר כשהוא רץ אחרי עגלת שברחה מן הרפת. הזוהרתי אותו מפני שדה המוקשים בין שתי גדרות המקומות. ישראל שמע לאזהרתי, אך נסחף בΡΙΤICO אחריו. העגלת לתוכה שדה-המוקשים. קשה להסביר איך קרה הדבר. הוא דרכן על מוקש נעל. לשם התחפוצצות נאספו חברים רבים ומצאוהו שכוב כשהוא פצוע ברגל, ביד ובבטן, אך בהכרה מלאה. הרופאים הושיטו לו עורה ראשונה. הוא לא עזק, לא נאנח ודייבר בקול שקט. בדרך לביתו החולים הוציא את נשמתו. בלוויה לא נשמעו דבריו הספד ארכוכים, אף לא בכיוות. עלי הוטל לדבר על אודוטיו, אך לא יכולתי להוציאו הגהה, כי הדמעות חינקו את גרכוני. החברים הבינו אותו. השקט — החאים לרווחו של ישראל...

ציוון לנפש תלמיד

שקט, רציני, מוכשר-מאד וחוזן. — כזה היה תלמידי, ישראל. נוכחותו בכיתה העלה את רמת הלימוד, העדרו הורגש. צמא-דעת היה ולא אמר די בשעריו המוריה. כניתיו: "פנינת בית-הספר". שאר המורים החזיקו בדעתנו זו. ישראל הצטיין בכל למדיו, אך במתמטיקה מעל לכטול.

בן 16. היה הנער ופבר קבוע לו את דרך חייו. הוא ראה את יעדו בעבודת האדרמה. השתרלמי להשפייע עליו לסיטים את חוק למודיו — והicity בטוחה כי יגמר בהצטיינות — אך ישראל נמשך למבחן חפזו — לעובודה חקלאית. הוא רק הבטיח כי יוסיף למדוד בכוח עצמו, ואת הבטחו זו קיימת. בהיותו במאסר ברפיה, ביקש שלוח לו ספריטס במתמטיקה.

רבות היה יכול לצאת ולפעול, אך לא זכננו. ועמוק הכאב.

מורתו למתמטיקה ד"ר דבש א מירה

מכתביו

משמר הנגב, 19.11.47.

הורי היקרitos!

את העברת הרפת למקום הקבוע גמרתי. פרה אחת המליתה 25 يوم לפני הזמן. יצא-עגלת קטנה וחמשה שמתה בעבר יומיים. הטרקטור עובד יומם ולילה וכבר סיימ את זרעת החציר. כבר ירדו 33 מ"מ גשם, אבל עכשו השמים בהירם. יבול העגבניות טוב, העגבניות גדולות, יפות מאד וגם טעימות במיניהן. בקרוב יתחלו כאן בניית מרפאה וגם רופא יגור שם כשישלם הבניין...

משמר הנגב, 16.8.47.

...היחסים עם השכנים עדין פקינים, אך אין זה מעכ卜 בעדנו מלගביר את השמירה וההכנות לבאות. לבאר-שבע וועזה כבר אין האוטומוביילים שלנו נסעים לאחר שנתקלו במטר אבני הנורוקות ע"י פרחחים בחוץ העיר. אפילו תינוק המרים אבן בקושי, מנטה לזרוק אותה. ראייתי זאת בעניין, כשלויתי את מכונת המשא שלנו לבאר-שבע ונחכדנו במטר זהה. שאלת אותו, אבא באיזו ספרות אני מתענין עכשו. והתשובה היא — מקצועית, ועל רוח בפרט.

הכתב האחרון

משמר הנגב, 15.5.48.

הורי היקרitos,

קבלתי כמה מכתבים. מפט בינויתם, שלומי טוב והכל כסדרו. אני ממשיך בעבודה ברפת, גרנו את הקציר, יביש וככוש החציר וגומרים היום את קציר הדגנים (חייטה ושוררה) בקומביין הגדל שקבלנו. מיט מגיעים לפעם וaic שהוא משקם את גן הירק והמטעים. המצב כאן מהוז מאה. שומעים מרוחק פגירותותחים ואוירונים חגים בשם. עלי לסייע את המכתב עכשו, כי האוטומוביילים שלוקחים אותו נסעים מיד. אלף נשיקות וברכות.

ישראל

לזכרו של ישראל נלקן הוקמה ספרייה חקלאית בקבוץ "משמר הנגב".

אָדָפִי ۶۷
משמר הנגב

תל-אביב,
רחוב סוטין 27, ת.ד. 16040 טל. 245271.
כתובת למברקים: המאוחד תל-אביב-יפו
מיקוד: 64-684

ההשכירות הכללית של העובדים בארץ-ישראל

ה**קִבּוֹז הַמְּאוֹחֵד**

Per \rightarrow \downarrow \downarrow V

۱۷۸۰۰ نیز میلیون

1926-31) מילון עברי-ארכאי. יונתן גוטמן, אוניברסיטת תל אביב, 1986.

הנתקה מ-1924 ו-31/12/1933 נקבעה ב-1946 ו-1947 כהריין הדרומי של הר חברון. הר חברון היה אחד ממקומות קדושים ליהודים. ב-1948 נכבש הר חברון על ידי צה"ל. ב-1950 נקבעה גבולותיה של ירושלים. ב-1967 נכבש הר חברון על ידי צה"ל.

צלה ٤٥٢ שנה לבפילון

המגעל נסגר.

ביל בן השמורנה עשרה, בנו של דוד, הלא לקבורה בשכנות של צל הבן העשרים לשנים.

עשרים שנה עברו מארתו לוט בו עליה צל ה על המוקש, שהונח על ידינו לשם הגנת הנקודה.

אז, כולם צעירים וביניהם צל ה, גבה קומה, אדרום שיער, איש רציני אשר החיוור איבנו סר ממנו לעולט.

בדמה כאילו בעלה הוא אהנו, כל כך מושלם היה, כל כך שלם, ברפת ובונורתה, במשחק השחמט ובמדזיקה, בעיון ובמעשה.

סני וכל בן עשרין ושתיים היה במוות.

זה החליט ללחט לקיבור, וכן, מובן שיש למזר חקלאות, כמו כן בכורוי. הוא מפסיק שנה למודים אחת ומסיים את בית הספר בהצינורות.

הוא היה החקלאי שבכבודו, והוא "חינו את החקופה", הוא מניח יסוד לרפת.

היה ברוד ואחראי על חינת הנוטדים. רשות היה את פרטיו סיורי הנוטדים, שעט לציוח, חזרם, מספר הרובה וכו' – כל שלא היה ולא נברא, הכל למען "האנגלי"

לכשיבו. והרישום, כאשר צלה בותבר, הוא ברור, נקי ומדוייק

וכשצריך למזר – צלה.

בשצחה שאלת חמוץ – צלה.

עשרים שנה. הקימונר בבית, משפחחת קמו, ילדים, העצים בגבו ועצמו, המשק מתרחב.

עוד דור

וכבר גילו בין הנופלים

חרומתו הקצרה של צל ה, קוצרה בזמן אבל מברעת בעומק הזיכרון וביסוד בניין הגודה, משמשת למברדי-מורקיירלו סמל ומטחה. סמל, אשר איבנו עושים את המושלם כפי שהליבנו עושים לו חי בחוכנו צל ה, ומטחה, כי יש לשואף לאשר הוא היה רוצה להגיון – לשלמות היצירה.

אם תדי

לְזִכָּר חֶבְרֹן

שלטה שנפלו: ריאירקה, פוזה, וזלחה.
אולם הרו בהרעותם: זלה הסתקן, פוזה מלא המרצ' וריאירקה הזרחך.
אולם לטענה - עפערם אחרים הרו לגזע האחד.
איירקה: הסליק הראטורן, מרכז ענף הפלחה, החורש הראטורן כל אדמות
הבקודח. לעיתים היה גם רגבי - "צליות בנגב", חלומות על מפק
גדול לתמара - זוכרים אלו ולא נסכח.
ראיירקה נשבר ועקבו אוננו בגל סבות מטבחיות: נכוון רותר
לאמור: בגופו עצנו לא בן בנסתו.
פוזה: לא זכה להגיעה אלינו, לבן ידוע הוא אך לא מעתיטן
עם שלחנו למסמר הבגב - הפק פוזה, טהיה, קסור בירוח להכסהה,
להירות חבר המסק. גט כבוי היה החוק או סט בעליה בלתי לרוגלית
ובפעולות המכוב - תקידת התגעגע לבית. בבעורו הראטורן אולנו
הסתכסך עט אבא-אסל והביןנו: לגבר הפוזה הפגע בbijut לא רגקה,
ושאל בזלה - הבכש היקר שלבו. דמות הארץ הסלם לאלו פרדעוונו.
לא רק תל חי - גת זלה פוזה וריאירקה - יאירו לנו כסמל ואורת.

- 87 -

שאלן קלין
אל ח' (ד)

ארליך

משמר הנגב

דמות הארץ הפלם. חייו חקלאי - חרבוות אדים הוגה ומעשת-גנטא
בחלח, נחמצגו בו להרמניה. מופלאת, לנטיב האלים מלא אור סבו
צדד בחירוך ובשלוחה. שחרר אפרינורים ארלו.

ז' לזה נפל מטוראותה שלמות טל חיים לכל אחר יש במסק.
אותו-מושק חטמן נגיד אורבאים פגע בו בלחתו להצטל עגלת ספרצה
לPsiח המסוכן.

אנחנו איננו מרבים לדבר עליו. זכרונו בחרוכנו באורת
מסכת חייו ספירה מתוך שקט. קסט-חיי, המדבר בעד עצמו. הוא
נדבם אולנו מכל פלגה במפק, מכל הרש שנוצר על גביו היסוד
סהנrich.

זלה היה תמיד דרך עד תום.

S H M U E L N E L K E N
Teacher of the Alexander Technique
7, Alfasi St. - Tel. 660683
Res: 26, Radak St. - Tel. 632384

ש מ ו א ל ג ל ק 1
 מורה לטכנית אלכסנדר
 רח' אלפסי 7 - טל.
 660683
 מעון: רח' רדיק 26 - טל.
 632384

Jerusalem

1.5.94

ירושלים

18

72 plug in

2. १८३७ जून २५
१. १८३७

.J.k

the first for person for 31st
and 3rd for 3rd

מִתְבָּרְכָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנַעֲמָן כְּלֹמְדָן

• פָּתָח אַלְפָנִים בְּבֵין הָרִים אֲלֹמָנִים בְּבֵין

גָּתָה - כִּי מֵהַיְלָה נָפָא, כִּי מֵעַד דָּלָה,

טבנין 96-ה נושא ל' מילון פתקה 110

۱۰.۱۵ نهادهای اسلامی اینجا در پایه ایجاد از این ایده اند.

הנְּצָרָה

JPL Dunes

הבראנו בפראן ח'יך עטיג'ה פלאה לומדנה - לאו. עטיג'ה גאנזער
הכטיג'ה בע דאנטער אנטיג'ם. גאנטער גאנטער. לאו. פאנטער בע
האנטער נסיג'ה אונטער בען נסיג'ה אונטער אונטער גאנטער. (האנטער
אונטער נסיג'ה אונטער אונטער אונטער בען גאנטער בען גאנטער בען
אונטער בען אונטער אונטער אונטער בען גאנטער בען גאנטער בען)

הנראים מאריך מזמן מזמן ...
בנוסף לשלב הדרישה דרישת דיבור בפניהם ובלבד
שנרכז מעתה ותמיד נזכיר אתם בלבנו. בלבנו
הנזכר לפני שנים רבות נזכר ר' יונה: שפעה דילמה
אלכדר דבון ר' יונה נזכר. ר' יונה היה נזהיר ומיומן
בדעת, ור' יונה היה מודרך, היה מודרך. היה יפה מהר ור' יונה היה מודרך
ברצג הנערתך לא תירא בדורך הדורות מחר מחר ר' יונה היה לך?

(1926-1948) | 1988 June

ב-1948 נערך בבריטניה כנסון של מנהיגים יהודים וערבים, אשר נקבע בתקופה בה מלחמת העצמאות הייתה מלחמת אנטישמיות. מטרת הכנסון הייתה לסייע למנהיגים יהודים וערבים לארץ ישראל לשתף פעולה ולשפר את המאבקם משותף.

ה' ג' ינואר 1980. מילון עברי-אנגלית ואנגלית-עברי
במחסן הדרי. סטודיו צדוק. תל אביב.

וילג'ה אעריאס, קווינס פל איזט ווילג'ה
וילג'ה אעריאס זונט איזט ווילג'ה אעריאס
וילג'ה אעריאס זונט איזט ווילג'ה אעריאס

בנ"ה מילוטם יונן כר, סטודנטית-וילג'ית 1947 דניאלה
האר שטר, פלאחיה. בז' כ"ה קדמאניה הרכבת. ע"ה נסיך צב' ר' לוי ז"ה -
הרב מאיר נטען כל נסיך כ"ה ר' מאיר טבק"ה, ר' ר' מאיר דיבנין.
כל נסיך כ"ה ר' מאיר ר' מאיר טבק"ה ר' מאיר דיבנין. ר' מאיר
הרב מאיר נטען מה היל' נסיך כ"ה ר' מאיר טבק"ה ר' מאיר דיבנין. ר' מאיר

גָּדוֹלָה יְמִינָה נָסַת - כִּי מֵכֶן אֲמִיכֶן וְאֲמִיכֶן נָסַת וְאֲמִיכֶן
נָסַת כִּי מֵאֲמִיכֶן ... 1956 חֵטָא - גָּדוֹלָה מִלְּפָנָים, אֲמִיכֶן
אֲמִיכֶן. חֵטָא מִלְּפָנָים גָּדוֹלָה מִלְּפָנָים, יְמִינָה נָסַת. חֵטָא -
חֵטָא, חֵטָא אֲמִיכֶן וְאֲמִיכֶן, אֲמִיכֶן מִלְּפָנָים וְאֲמִיכֶן מִלְּפָנָים הַמִּזְרָחָה וְעַמְּרָם
מִלְּפָנָים, אֲמִיכֶן גָּדוֹלָה (מִלְּפָנָים מִלְּפָנָים - מִלְּפָנָים) מִלְּפָנָים מִלְּפָנָים. מִלְּפָנָים
מִלְּפָנָים, מִלְּפָנָים. קָנָד גָּדוֹלָה מִלְּפָנָים עַמְּרָם : חֵטָא אֲמִיכֶן גָּדוֹלָה ?
גָּדוֹלָה מִלְּפָנָים יְמִינָה נָסַת

Yael Peretz

1994 . 20

